

Sunt praecepta quedam tractandarum
scripturarum quae studiosis earum uideo n̄ in com-
mo

de posse tradi; ut non solū legendo alios qui diuinarū litte-
rarum opera aperuerunt sed etiam ipsi aperiendo proficiant.

Haec tradere initii uolentibus et ualentibus discere si diuini quire
cogitanti solet suggerere etiam scribenti mihi n̄ denegat. Quod an

tequa exordiar uidetur mihi respondendū et se his qui hec reprehen-
sur sunt aut reprehensuri essent sic eos non ante placere mus. Quod

si non nulli etiam post ista reprehenderint saltem alios non moue-
bunt nec ab utili studio ad imperitię pigritiam reuocabunt quos

nitos mouere possent nisi primum itos preparadosque inuenirent.

Quid enim reprehensuri sunt hoc opus n̄r̄m cuiusque praeceptum

sumus non intellexerint quid uero cum intellectis ita uoluerint

conatiq; fuerint scripturas diuinas secundū hec praecepta tracta-

re neque ualuerint aperire atque explicare quod cupiunt in-

aniter melaboras se arbitrabuntur. Et quia ipsi non adiuuabun-

tur hoc opere nullū adiuuari posse censebunt. Tertium genus est

reprehensorū quid diuinas scripturas uel reuera bene tractant uel be-

ne tractare sibi uidentur. Qui quo nullis huiusmodi obseruationib;

at ea que
de hac re

GESAMTHOCHSCHUL-BIBLIOTHEK KASSEL
—Landesbibliothek und Murhardsche
Bibliothek der Stadt Kassel —
FOTO: — Handschriftenabteilung —
Reproduktionsrecht vorbehalten

2° theol. 29

29 x 20,4 cm

uere disposita; a fine aduerbi non relinquantur; a iterum casui gentis non
subtrahat; multa etiam respectu euphonie propter subsequentes litte-
ras probaliter immutamus. ut illuminatio. irritio. immutabilis. impius.
improbus. & littera narrationi tolle superflua. a gnaro enim id est scito
seu perito uenit nomen ista compositio; quod cum p nomen est p d non p t.
litteram. cum uero aduerbium numerie. p t non p d. litteram
scribendum est; quicquid. e. magis in prima syllaba ponendum
quam id propter euponia ^{pl}precimus sequi; quid plura secundum regulas
arographorum que tamen emendanda percurrere ac acutate uocis pul-
chra modulatio peregrinis litteris maculata absona potius & indecora red-
datur; orthographos priscos frequenter relege quos ego inferius titulo
trigesimo ubi de antiquariis legitur. propter notitia librorum ualuerit
instruendam deflorandos esse iudicauit; & extrinsecus huic libro
de orthographia titulum dedi; ita contingit ut & istud studioso pro-
sit legere. ubi cognoscat que in scripturis suis minime debeat uiolare;
et illud necessario latius discatur ubi generaliter presumpta uicia corri-
gantur; quod si tamen aliqua uerba reperiuntur absurde posita aut ex
his codicibus quos beatus hieronimus in editione septuaginta interpretum
emendauit. uel quos ipse ex hebreo transiulit. in crepide corrigenda sunt.
aut sicut beatus augustinus ait recurratur ad grecum pandectem quoniam
nem lege diuinam dinoscitur habere collecta. uel quibus possibile fuerit
hebream scripturam uel eius doctores requirere non detrectent; decet
enim ut unde ad nos uenit salutaris translatio. inde iterum redeat
decora correctio;

Merito enim patribus nostris de hac re maxima cura fuit. & ex tunc domini

GESAMTHOCHSCHUL-BIBLIOTHEK KASSEL
—Landesbibliothek und Murhardsche
Bibliothek der Stadt Kassel —
FOTO: — Handschriftenabteilung —
Reproduktionsrecht vorbehalten

*h^o 16. 7. 1929 (fol. 18^v)
(29 x 21 cm)*

848

gitur domine ut scuto bone uoluntatis tue coronasti nos. Nec tamen
ita utia ubicumque scutu pro aliquo munimento positu legerimus
non accipiamus nisi bona uoluntate di. Dictu enim et scutu fidei in
quo positis inquit omis ligittas maligni ignitas extingueret. Nec rur
sus ideo debemus in armis huiuscemodi spiritalibus scuto tantummodo
fidem tribuere. cum alio loco lorica dicta sit fidei. Induta inquit Lorica
fidei & caritatis. ^{etiam} Quando autem ex eisdem scripturae uerbis non unu
aliquid sed duo uel plura sentiuntur. etiam si latet quid senserit ille
qui scrip sit nihil periculi est. si quod libet eorum congruere
ueritati ex aliis locis scari scripturarum doceri potest.
Id tamen eo conante qui diuina scrutatur eloquia ut ad uoluntatem perueniatur
auctoris per que scripturam illam scs operatus est sps. Siue hoc assequatur.
siue aliam sententiam de illis uerbis que fidei recte non refragatur ex
culpatur. testimonium habens a quocumque alio loco diuinorum eloquiorum.
Ille quippe auctor in eisdem uerbis que intelligere uolumus ex ipsam
sententiam forsitan uidet & certe di sps qui per eum hec operatus est etiam
ipsam occursum lectori ut auditori sine dubitatione prouidet. Immo
ut occurreret quia ex ipsa est ueritate subnixam prouidet. Nam quid induimus
eloquii largius et uberius potuit diuinitus prouideri. quam ut eadem
uerba pluribus intellegantur modis. Quos alia non minus diuina
contestantia faciant approbari. ubi autem talis sensus eruitur cuius
incertum certis scarum scripturarum testimonius non possit appe
riri. ^{ut ex ditione} Restat ratione reddita manifestus appareat. etiam si ille
cuius uerba intelligere querimus cum forte non senserit. Sed hec
consuetudo periculosa est. Per scripturas enim diuinas multo

29 x 20, 4 cm

Hand E

^{precedit aut}
 surrexit. Falsum est ergo et quod precedit premonentem non esse
 resurrectionem mortuorum. Est igitur resurrectio mortuorum; quod etiam
 breuiter ita dicitur. Non; resurrectio mortuorum neque Christi resur-
 rexit. Christus autem surrexit. est igitur resurrectio mortuorum. Hoc
 ergo ut consequente ablato auferatur etiam necessario quod prece-
 dit non infatuat homines sed ostenderunt. Et hec regula patet
 ad ueritatem conexorum. non ad ueritatem sententiarum. Sed in
 hoc loco de resurrectione cum ageretur. et regula conexiōis uera est
 et ipsa in conclusione sententia; infalsis aut sententiis conexiōis ue-
 ritas; isto modo: faciamus aliquem concessisse si animal; et cochlea
 uoce habet. hoc concessio culpabam fuerit uoce cochleam non ha-
 bere. quo consequenti ablato illud quod precedit auferatur conclu-
 ditur non esse animal cochleam. Quae sententia falsa est; sed ex con-
 cessione falso uera; et conclusionis conexio. Ueritas itaque sententiae ple-
 ipsam ualeat. ueritas aut conexiōis ex eius quo agitur opinione
 uel concessione consistat. Ideo aut ut supra diximus inferatur uera
 conexione quod falsum; ut eum cuius errorem corrigere uolumus
 penitet sensisse precedentia quorum consequentia uidet et se respu-
 enda. iam hinc intellegere facile; sicut in falsis sententiis ueras
 sic in ueris sententiis falsas conclusiones esse posse. Faciamus ali-
 quem propositum se si iustus; ille bonus; ecce concessum. Deinde assu-
 misse non; aut iustus. Quomodo concessio intulisse conclusionem non;
 igitur bonus. Quae tamen et si uera sint omnia. non; tamen uera regu-
 la conclusionis. Non enim sicut ablato consequenti auferatur neces-
 sario quod precedit. ita etiam ablato precedenti auferatur neces-
 sario

GESAMTHOCHSCHUL-BIBLIOTHEK KASSEL
—Landesbibliothek und Murhardsche
Bibliothek der Stadt Kassel—
FOTO: — Handschriftenabteilung —
Reproduktionsrechte vorbehalten

H^o Abs. Theol. 29 (fol. 40^v)

(29 x 21 cm)